

בית המשפט המחוזי תל-אביב
נתקבל
 28-06-2017
 1102
 חתימת המקבל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
 בלי ג' מרכז הדרך בע"מ ואח'
 ת"צ 64063-06-17
 סוג עניין: תובענה ייצוגית
 תאריך פתיחה: 28 יוני 2017
 רמת היסוד: פתוח לציבור

נספח ב'

16/06/2014 09:02 026555981

PAGE 01

הקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010
 סרפס 3
 (תקנון 19)

הודעה למנהל כתי המשפט

לכבוד מנהל כתי המשפט

המזן: הודעה לפי חוק תובענות ייצוגיות

מספר חיק:
 כבית משפט:
 שמות הצדדים: 1. באמצעות כ"כ
 2. באמצעות כ"כ
 3. באמצעות כ"כ

המזן: הודעה לפי חוק תובענות ייצוגיות
 מספר חיק:
 כבית משפט:
 שמות הצדדים: 1. באמצעות כ"כ
 2. באמצעות כ"כ
 3. באמצעות כ"כ

גוד:
 כאמצעות כ"כ
 פרטי המודיע:
 שם:
 כתובת:

תפקיד בהליך: תובע נתבע ב"כ תובע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר
 זאת הודעה על:

- הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 16(א) לחוק: הגדרת הקבוצה לפי הבקשה:
 הבקשה: 20/7/2014, שאלות של עובדיה או משפט המשתתפת לקבוצה לפי הבקשה:
 המציית הבקשה לאישור התובענה:
 המסד המבוקש:
 הסכום או השווי:
 המשוועים של תביעות של כל הנמנים עם הקבוצה:
 [סה"כ 20 מיל' 2014, 2014, 2014]
- החלטת בית משפט להתיר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק:
- החלטת בית משפט כדבר אישור תובענה ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1):
 עילות התובענה והשאלות של עובדיה או משפט המשתתפת לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3):
 [סה"כ 20 מיל' 2014, 2014, 2014]
- החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק:
- לא הוגשה לבית המשפט, כתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל התובעים המייצגים או כל באי הכוח המייצגים בתובענה ייצוגית אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנבצר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;
- הגשת בקשה לאישור הסדר בשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק:
- החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר בשרה לפי סעיף 19 לחוק:
- אחר:

להודעה זו מצטרפים המסמכים האלה:
 1.
 2.
 מוריס ק"ת תש"ע קמ' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442

77365 2V
 51028
 [Signatures]

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
 בלי נ' מרכול הדרך בע"מ ואח'
 ת"צ 17-06-64063
 סוג עניין: תובענה ייצוגית
 תאריך פתיחה: 28 יוני 2017
 רמת היסוד: פתוח לציבור

בית המשפט המחוזי תל-אביב
 נתקבל

28-08-2017

1102

חתימת המקבל

בבית משפט המחוזי בתל אביב

בעניין:

אלי בלי, ת.ז. 029675378

על-ידי ב"כ בן חי קוזניצקי

ועל-ידי ב"כ אמיר בירמן ו/או עידן סלע ואח'

מרח' נתנון 28, חיפה 3309601

טל: 04-8333333; פקס: 04-8650476

התובע

ובעניין:

4. מרכול הדרך בע"מ, ת.ז. 513359695

מאזור תעשייה רמת ישי 3009500

5. טיב טעם רשתות בע"מ, ה.פ. 512792714

ת.ד. 1140, מ.א. עמק חפר 4279900

אצל "טיב טעם הולדינגס 1 בע"מ" מרח' צבי הנחל, עמק חפר 38830

6. מעדני מזרע תעשיות מזון בע"מ

ת.ד. 1140, מ.א. עמק חפר 4279900

אצל "מרח' צבי הנחל 1, עמק חפר 38830"

הנתבעות

₪ 46,214,700

כתב תביעה

התובע, מר אלי בלי, מתכבד להגיש בפני בית משפט נכבד כתב תביעה כנגד הנתבעות 1, 2 ו-3, הכל כמפורט, כדלקמן;

א. הצדדים להליך:

101. התובע, מר אלי בלי, איש משפחה מן היישוב, אשר רכש מוצרי מזון ארוזים מראש אצל הנתבעות 1 ו-2, שיוצרו ו/או שווקו ו/או סופקו ו/או הוחזקו למטרות מסחר באמצעות הנתבעת 3.
102. הנתבעת 1 (להלן: "מרכול הדרך"), חברה פרטית, שעיסוקה העיקרי הוא שיווק ומכירה קמעונית של מזון ומוצרי צריכה אחרים.
103. הנתבעת 2 (להלן: "טיב טעם"), חברה פרטית, שעיסוקה העיקרי הוא שיווק ומכירה קמעונית של מזון ומוצרי צריכה אחרים.
104. הנתבעת 3 (להלן: "מזרע"), חברה פרטית, שעיסוקה ייצור בשר טחון, מוצרי בשר טחון חי מתובלים ונקניקים (כולל מותססים) ונקניקיות, בשר מעושן, מוצרי בשר מצופים ומטוגנים ייצור רגל קרושה, פירוק ואריזה של בשר בקר, לבן ובעלי כנף מצונן וקפוא.

** מידע אודות הנתבעת 1 ממרשם החברות, מצורף ומסומן בספרה 1.

** מידע אודות הנתבעת 2 ממרשם החברות, מצורף ומסומן בספרה 2.

AmirBirmanADV

**** מידע אודות הנתבעת 3 ממרשם החברות, מצורף ומסומן בספרה 3.**

**** מידע אודות הנתבעת 3 ממרשם יצרני המזון אצל משרד הבריאות, מצורף ומסומן בספרה 4.**

ב. רקע עובדתי:

105. התובע, איש משפחה מן היישוב, כמרבית הציבור בישראל, נוהג לרכוש מוצרי צריכה בסיסיים.
106. ביום 24.03.2017, התובע רכש מספר מוצרי מזון ארוזים מראש אצל הנתבעת 1 - בסניף תחנת דלק סונול ברמת ישי, ואלו מוצרים אשר יוצרו ו/או סופקו ו/או שווקו באמצעות הנתבעת 3.
107. לאחר שהתובע ביצע את הרכישה הוא שב לביתו, ושקל את מוצרי המזון כדי לחלק אותם למנות מדודות.
108. תוך ביצוע חלוקת המזון למנות, התובע גילה כי משקל המזון שרכש נמוך ב-60 גרם לערך מזה אשר היה מפורט על פני התווית שהודבקה על האריזה.
109. התובע חזר על הבדיקה ביחס לכל המוצרים שרכש באותו היום והתוצאות שהתקבלו היו זהות, לפיהן, לא צויין משקל המוצר (נטו) על גבי אריזת המוצר ו/או התווית, גם לא צויין משקל המגשית והאריזה (טרה) על גבי אריזת המוצר ו/או התווית בערכים נכונים, היינו, הסימון על-גבי התווית נקבע בערכים של ברוטו לערך וזה כלל את מרבית המשקל העצמי של האריזה.
110. מבדיקה שערך התובע, סימנו הנתבעות 1 ו-3 על-גבי המוצרים, משקל עצמי של האריזה לפי ערך של 5 ו/או 6 גרם, זאת כאשר במועל משקלה של האריזה הוא כ-60 גרם.

**** השבונית מיום 24.03.2017, מצורפת ומסומנת בספרה 5.**

**** תצלום של המוצרים נשוא הרכישה מיום 24.03.2017, מצורף ומסומן בספרה 6.**

**** תצלומים של השקילה שביצע התובע מיום 24.03.2017, מצורפים במאגוד ומסומנים בספרה 7.**

111. ביום 14.04.2017, התובע רכש מספר מוצרי מזון ארוזים מראש אצל הנתבעת 2 - בסניף קיבוץ מזרע, ואלו מוצרים אשר יוצרו ו/או סופקו ו/או שווקו באמצעות הנתבעת 3.
112. גם ביחס למוצרים אלו, הנתבעות 2 ו-3 סימנו על-גבי התווית משקל עצמי של האריזה בערכים של 5 ו/או 6 גרם, זאת כאשר המשקל העצמי של האריזות הוא למעשה 35 גרם ו/או 60 גרם.
113. התובע הפנה תשומת ליבה של נציגת הנתבעת 2 ורק לאחר שביצע את הרכישה הלה נאותה לבצע עבורו שקילה של המוצרים כשהם מחוץ לאריזה.
114. הבדיקה שנערכה בסניף הנתבעת 2 איששה טענותיו של התובע, וגם בהתאם לתוצאות בדיקות כאמור משקלה של האריזה כ-60 גרם.
115. התובע חזר על הבדיקות פעם נוספת בביתו והתוצאות שהתקבלו היו זהות.

- ** חשבונית מיום 14.04.2017, מצורפת ומסומנת בספרה 8.
- ** תצלומים של המוצרים נשוא הרכישה מיום 14.04.2017, מצורפים במאוגד ומסומנים בספרה 9.
- ** תצלומים שנלכדו תוך ביצוע השקילה בסניף הנתבעת 2, מצורפים במאוגד ומסומנים בספרה 10.
- ** תצלומים של השקילה שביצע התובע מיום 14.04.2017, מצורפים במאוגד ומסומנים בספרה 11.

11. עילות התביעה - הפרת חובה חקוקה:

116. הנתבעות 1 ו-2 מכרו ו/או הציעו למכירה ו/או החזיקו למטרות מסחר מוצרי מזון וזאת מבלי שסימנו את משקל המוצר בערכי נטו.
117. הנתבעת 3, יצרה ו/או החזיק למטרות מסחר ו/או שווקה ו/או סיפקה ו/או הציעה למכור ו/או מכרה מוצרי מזון וזאת מבלי שסימנה את משקל המוצר בערכי נטו.
118. הוראות הדין קובעות חובות לפיהן יש לסמן מוצרי מזון – המושתות על כל הגורמים הרלוונטיים, לרבות ולא רק, יצרן, מחזיק למטרות מסחר, משווק, מוביל, מוסר לשם מכירה, נותן שירות ומוכר.
119. בהתאם למפורט לעיל, על כל אחת הנתבעות הייתה מוטלת החובה (באופן עצמאי) לסמן את משקל מוצרי המזון בערכי נטו.
120. מערכת היחסים בין הנתבעות לבין עצמן, חוזית ו/או אחרת, איננה גורעת מאום מאחריותה האישית והישירה של כל אחת ואחת מהנתבעות לסמן את משקל מוצרי המזון בערכי נטו.
121. סימון של משקל המוצר בערכי נטו הינה חובה מפורשת בחיקוקים המאוזכרים בבקשה זו.
122. סימון של משקל המוצר בערכי נטו, הינה גם חובה משתמעת בהתאם להוראות החיקוקים המאוזכרים בבקשה זו, הכל חוסה תחת החובה שלא לעשות דבר, מעשה ו/או מחדל, אשר עלול להטעות.
123. ההלכה הפסוקה קובעת ביחס להיקפה של החובה שלא להטעות, אף המשתמעות שבהן, כי יש לפרשן באופן הרחב ביותר ואפילו להחילה במקרים שבהם הלקוח לא הוטעה בפועל;
124. ראה רע"א (עליון) 2837/98 ארד נ' בנק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ. פ"ד נד (1) 600, 607 (להלן: "עניין בזק"), שם נפסק כלהלן;

"הטעיה היא הצהרה כוזבת. הטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הטמרים (או המוסתרים) לבין המציאות. הטעיה יכולה ללבוש שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דרך של מצג שווא הכולל פרטים שאינם תואמים את המציאות; השנייה, הטעיה במחדל, קרי: אי-גילוי פרטים מקום שיש חובה לגלותם (ראו: ג' שלו דיני חוזים [9], בעמ' 225; ד' פרידמן, נ' כהן חוזים (כרך ב) [10], בעמ' 787).

ודוק: אין דין עילת הטעיה לפי דיני החוזים כדינו של איסור הטעיה על-פי חוק הגנת הצרכן. בעוד שבדיני החוזים על-מנת שתתגבש עילת הטעיה נדרש כי הצד הטוען להטעיה אכן טעה ובשל טעותו זו התקשר בחוזה (ראו סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973), הרי שהאיסור מכוח חוק הגנת הצרכן רחב יותר והוא חל על כל "דבר... העלול להטעות צרכן" ... גם אם הלה לא הוטעה בפועל (ראו: סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן וכן ע"א 1304/91 טפחות – בנק משכנתאות לישראל בע"מ נ' ליפרט [1], בעמ' 326)

125. הוראות החיקוקים המאוזכרים בבקשה זו, נועדו לטובתם של התובע ו/או חברי הקבוצה, כן, נועדו למנוע נזקים כגון אלו המפורטים בבקשה זו;
126. ראה רע"א (עליון) 8733/96 **רוברט לנגברט נ' מדינת ישראל - מינהל מקרקעי ישראל** (ניתן ביום 16.12.1996 ופורסם בדטת חוק ומשפט), שם נפסק כלהלן:
- "6. חוק הגנת הצרכן נמנה עם התחיקה המתערבת בחוזים שבין צדדים לא שווים, והמטילה על הצד החזק - הספק - חובת הוגנות מוגברת כלפי הצד החלש - הצרכן. זאת, כיוון שעל-פי טבע הדברים סומכים צרכנים על ספקים - שלהם המומחיות והניסיון בתחום עיסוקם... זאת ועוד: גילוי מידע מטעה או אי-גילוי פרטים רלוונטיים עשויים להטעות את הצרכנים ובכך לפגוע ברצונם החופשי. ראו דניאל פרדמן ונילי כהן חוזים (כרך א', תשנ"א), 53. חובת הגילוי המוטלת על ספקים תורמת איפוא למימוש חופש ההתקשרות של הצרכנים"
127. הוראות סעיף 12 לפקודת בריאות הציבור (מזון) (נוסח חדש), התשמ"ג-1983 **(להלן: "פקודת בריאות הציבור מזון)**, כלשונו;
- "12. לא ימכור אדם מזון בלא שהותווה כדרש בתקנות לפי פקודה זו, או שמשקלו הנקי אינו תואם את האמור בתווית."
128. הוראות סעיף 14 לפקודת בריאות הציבור מזון, כלשונו;
- "14. לא ימכור אדם מצרך מזון שמשקלו, איכותו, מהותו או תכונותיו שונים לרעה ממה שביקש הקונה";
129. הוראות סעיף 1 לפקודת בריאות הציבור מזון, כלשונו;
- "מ"מזון" - כל מצרך, זולת סמים או מים, המשמש מזון או משקה לאדם, וכל מצרך שבדרך כלל נותנים אותו במזון אדם או משתמשים בו להרכבתו או להכנתו, לרבות חמרים נותני טעם ותבלינים;
- "מכירה" -
- (1) מכירה בסיטונות או בקמעונות;
 - (2) הצעה למכור;
 - (3) פרסום, הצגה, שמירה, העברה, משלוח, יבוא, הובלה או מסירה לשם מכירה;
 - (4) גרם מכירה;
 - (5) הכנה או החזקה לשם מכירה;
 - (6) החלפה, המרה, הספקה או עשיה אחרת, בתמורה ישירה או עקיפה;
130. בהתאם להוראות סעיף 1 לפקודת בריאות הציבור, הרי שהוראות סעיפים 12 ו-14 לפקודת בריאות הציבור נוגעות ליצרן, מוכר, מציע למכור, מפרסם, מוביל, יבואן, משלח, גורם למכירה, מחזיק לשם מכירה וכיוצא-באלו. רוצה לומר כי הוראות הפקודה רלוונטיות לכל אחת ואחת מהנתבעות.
131. הוראות סעיף 1 לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981 **(להלן: "חוק הגנת הצרכן")**, כלשונו;
- "1. "עוסק" - מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק, כולל יצרן"
132. הוראות סעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן, כלשונו כלהלן;
- "2(א) לא יעשה עוסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה - העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה ולהלן - הטעיה);
- בלי לגרוע מכלליות האמור יראו ענינים אלה כמהותיים בעסקה:
- ... (2) המידה, המשקל, הצורה והמרכיבים של נכס;"

133. הוראות סעיף 2(ב) לחוק הגנת הצרכן, כלשונן;
 "2(ב) לא ימכור עוסק, לא ייבא ולא יחזיק לצרכי מסחר נכס שיש בו הטעיה ולא ישתמש בנכס כאמור למתן שירות".
134. הוראות סעיפים 2(א) ו-2(ב) לחוק הגנת הצרכן אינן מונות רשימה סגורה של מקרים ובהם יהא מעשה ואו מחדל בחזקת הטעייה צרכנית;
135. "מבלי לגרוע מכלליות האמור" – מגלה אומד דעתו של המחוקק אשר מצא לנכון להדגיש ולקבוע חזקה כי עשיית דבר העלול להטעות בקשר עם "המשקל" היא אסור ומטעה.
136. "עלול להטעות" - מגלה אומד דעתו של המחוקק ולפיו מצופה מן העוסק מידת זהירות מוגברת, תוך ריכוך הדרישה להוכחת הקשר הסיבתי [לעניין הטעייה במחדל ראה ע"א (עליון) 10085/08 **תנובה - מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תופיק ראבי ז"ל** (ניתן ביום 04.12.2011 ופורסם בנבו)].
137. הוראות סעיף 18 לחוק הגנת הצרכן בדומה להוראות סעיף 1 לפקודת בריאות הציבור, גם הן קובעות לא יחזיק, ואלו כלשונן;
 "18. לא ימכור עוסק ולא יחזיק למטרת מכירה טובין שלא קויימה לגביהם חובה מכוח פרק זה".
138. לשון החיקוק "לא יחזיק לצרכי מסחר", מגלה אומד דעתו של המחוקק ולפיו מושתת אחריות אישית וישירה על כל הגורמים בשרשרת הייצור ואו האספקה שלא לעשות דבר העלול להטעות את הצרכן, החל מהיצרן, המשך בגורמי ביניים דוגמת משווק ואו ספק וכלה במוכר.
139. הוראות סעיף 3(א) לחוק הגנת הצרכן, כלשונן כלהלן;
 "3(א) לא יעשה עוסק, במעשה או במחדל (בסעיף זה – מעשה), בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת, דבר העלול לפגוע ביכולתו של צרכן לקבל החלטה אם להתקשר בעסקה עמו, באופן שיש בו שלילה של חופש ההתקשרות של הצרכן או פגיעה מהותית בחופש ההתקשרות שלו".
140. בהתאם להוראות סעיפים 17(ב) ו-17(ג) לחוק הגנת הצרכן, נקבעו הוראות סעיף 2(א) לצו הגנת הצרכן (סימון ואריזה של מוצרי מזון). התשנ"ט-1998 (להלן: "צו הגנת הצרכן"), כלשונן;
 "2(א) סימון מוצר מזון ארוז מראש יהיה כמפורט בתקן ישראלי ת"י 1145 - סימון מזון ארוז מראש...".
141. הוראות תקן ישראלי 1145, כלשונן;
 "7.1. הסימון יכלול את התכולה הנקייה (נטו) של המזון באריזה, ביחידות של משקל או ביחידות של נפח...".
142. הוראות סעיף 5(א) לתוספת השנייה לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון מוצרים) תשי"ו-1950 (תיקון מס' 2 תשכ"ד ותיקון תשמ"ג) (להלן: "צו הפיקוח"), כלהלן;
 "5(א) בציון כמות המוצר תפורש הכמות נטו שבמיכל".
143. הוראות סעיף 5(ב) לתוספת השנייה לצו הפיקוח, כלהלן;
 "5(ב) הכמות תצויין ביחידות או במשקל או במידת נפח סטנדרטית לפי פקודת המשקלות והמידות, 1947, שבהם נהוג ומקובל לציון כמותו של אותו מוצר מסויים ולא תכלול את משקל המיכל או האריזה או העטיפה".
144. הוראות סעיף 5(ה) לתוספת בשנייה לצו הפיקוח, כלהלן;

"5(ה) היה המוצר עשוי בתנאי מסחר או שיווק רגילים לפחות במשקלו בגלל החסנתו או הצגתו למכירה-תצוין הכמות הפחותה ביותר שיש לשערה."

2.2. עילות התביעה - הטעיה ו/או עוולות נזיקיות;

145. הנתבעות 1 ו-2 מכרו ו/או הציעו למכירה ו/או החזיקו למטרות מסחר מוצרי מזון וזאת מבלי שסימנו את משקל המוצר בערכי נטו.
146. הנתבעת 3, יצרה ו/או החזיק למטרות מסחר ו/או שווקה ו/או סיפקה ו/או הציעה למכור ו/או מכרה מוצרי מזון וזאת מבלי שסימנה את משקל המוצר בערכי נטו.
147. הוראות פקודת בריאות הציבור, חוק הגנת הצרכן, צו הגנת הצרכן, תקן ישראלי 1145 ו- צו הפיקוח, קובעות חובה מפורשת ולצידה גם חובה משתמעת אשר חלות על כלל הנתבעות, שלא להטעות את הצרכנים בקשר עם משקל המוצר.
148. הוראות החיקוקים המאוזכרים לעיל ופרשנותם המקובלת קובעים כי יש לסמן על-גבי מוצר המזון את המשקל בערכי נטו.
149. אי סימון המוצרים כהוראות הדין ו/או אי סימון בערכי נטו ו/או אי סימון נכון של המשקל העצמי של האריזה, מטעה את ציבור הצרכנים לחשוב ששילמו במיטב כספם עבור המוצר שביקשו לרכוש, זאת כאשר בפועל, חלק לא מבוטל מהסך ששילמו שולם תמורת האריזה.
150. הקביעה בהוראות החוק להגנת הצרכן "עלול להטעות", כפרשנות החיקוק בהלכת בזק שאוזכרה לעיל, ללמדך כי די בכך שמעשה ו/או מחדל עלול להוביל להטעיה אף אם לא הוטעו הצרכנים בפועל.
151. על כל אחת מהנתבעות הוטלה החובה לסמן את המוצרים בערכי נטו. משלא עשו כן, הרי שכל אחת ואחת מהן אחראית בגין הנוזקים שנגרמו לצרכנים וזאת בשיעור של 100%.
152. לחילופין ייטען כי כל אחת מהנתבעות הייתה יכולה למנוע את הנוזקים שנגרמו לציבור, באופן שהייתה ממלאת חובתה כהוראות הדין ו/או באופן שהייתה מונעת מגורמים נוספים בשרשרת הייצור ו/או השיווק ו/או אספקה לגרום לנוזקים המתוארים.
153. כהוראות סעיפים 11, 12, 14, 35, 36, 41 ו-63 לפקודת הנוזקים [נוסח חדש], יש להורות על חיובן של הנתבעות יחד ו/או לחוד בנוזקים המתוארים בבקשה זו ובשיעורים המפורטים בה.

3.3. עילות התביעה - עשיית עושר ולא במשפט;

154. הנתבעות 1 ו-2 מכרו ו/או הציעו למכירה ו/או החזיקו למטרות מסחר מוצרי מזון וזאת מבלי שסימנו את משקל המוצר בערכי נטו.
155. הנתבעת 3, יצרה ו/או החזיק למטרות מסחר ו/או שווקה ו/או סיפקה ו/או הציעה למכור ו/או מכרה מוצרי מזון וזאת מבלי שסימנה את משקל המוצר בערכי נטו.
156. המעשים ו/או המחדלים המתוארים לעיל, השפיעו על התחרות החופשית בשוק באופן לא הוגן, שכן, הנתבעות 1 ו-2 יכולות היו להציע את מרכולתן במחירים נמוכים ממתחריהן תוך ששמרו על שיעור

- רווחיות זהה ו/או להציע מחיר זהה למחיר שהציעו מתחריהן וזאת תוך שהפיקו שיעור רווחיות גבוה יותר, הכל על חשבונם של ציבור לקוחותיהן באופן המהווה התעשרות שלא כדין.
157. המעשים ו/או המחדלים המתוארים לעיל, השפיעו על התחרות החופשית בשוק באופן לא הוגן, שכן, הנתבעת 3 יצרה לעצמה יתרון מול המתחרות אשר הקפידו לקיים הוראות הדין, תוך שזכתה בנתח השוק של קמעונאיות שהיו מעוניינות להטעות את ציבור לקוחותיהן דוגמת הנתבעות 1 ו-2.
158. גבייה של עשרות מיליוני שקלים חדשים עבור אריוזות מוצר ו/או הגדלת הפעילות על חשבון של מתחרות אשר מקיימות הוראות הדין, מהווה התעשרות שלא כדין, הכל על חשבונם של התובעים הפוטנציאליים שהוטעו.
159. בהתאם להוראות סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979, חובה על הנתבעות 1-3, להשיב לקבוצת התובעים הפוטנציאליים את כספי הזכייה ו/או שוויה של הזכייה, היינו, להשיב את רכיב ההתעשרות שלא כדין על כל פירותיו;

17. התביעה הפרטנית;

160. התובע, אדם מן היישוב ואיש משפחה, כמרבית הציבור בישראל, נוהג לרכוש מוצרי צריכה בסיסיים, בנייהם המוצרים נשוא התובענה שבכותרת.
161. התובע טען טענות, הצהיר והציג ראיות בפני בית משפט נכבד זה לפיהן רכש מוצרים של הנתבעות אשר לא סומנו כדין ו/או שלא סומנו על גביהם תכולת המוצרים בערכי נטו, הכל לכדי מעשה ו/או מחדל אשר מהווה הטעיה צרכנית מבוהקת.
162. התובע טען טענות, הצהיר והציג ראיות בפני בית משפט נכבד זה לפיהן הנתבעות יחד ו/או לחוד הפרו את החובות אשר מוטלות עליהן על-פי דין, למצער, אלו נתנו ידם ו/או עודדו ו/או איפשרו ו/או לא מנעו ו/או השתתפו בביצוע העוולות המיוחסות לנתבעות [ראה סעיפים 11, 12, 14, 35, 36, 41 ו-63 לפקודת הנויקין (ניסח חדש)].
163. מדובר בנסיבות אשר מקימות לתובע עילת תביעה אישית מוצקה ביחס לכל אחת ואחת מהנתבעות.
164. תחשיב הנוק, ביחס לרכישות התובע, כלהלן;

מוצר	נתבעות רלוונטיות	ברקוד	משקל בק"ג	מחיר לק"ג	מחיר	משקל אריוזת בגר'	מחיר אריוזת בש"ח
עצמות מח עצם נקי פרוס	1 ו-3	7290002864721	1.305	18.70 ₪	24.40 ₪	38	0.71 ₪
פטרוציאן אמיתי	1 ו-3	7290004055141	0.695	58.00 ₪	40.31 ₪	35	2.03 ₪
קישקע	1 ו-3	72900045051006	0.565	43.00 ₪	24.30 ₪	48	2.06 ₪
אוסובוקו לבן	2 ו-3	4050276	0.472	35.90 ₪	16.94 ₪	36	1.29 ₪
צוריסוס לגריל	2 ו-3	4050696	0.542	58.90 ₪	31.92 ₪	35	2.06 ₪
המבורגר טכסס	2 ו-3	7290013720863	0.48	60.20 ₪	28.90 ₪	35	2.11 ₪
רגליים לבן	2 ו-3	4050924	1.55	12.90 ₪	20.00 ₪	60	0.77 ₪
						סה"כ	11.04 ₪

AmirBirmanADV

165. בהתאם למפורט לעיל, התובע שילם בממוצע סך של 1.58 ₪ בגין כל אריות מזון.
166. בהסתמך על העוגנים המפורטים לעיל וביחס לשיעור הצריכה הממוצע של התובע והסמוכים על שולחנו, התובע חישב סך נזקיו החודשי בסך של 15.8 ₪.
167. בתחשיב שנתי התובע שילם סך של 189.6 ₪ עבור אריות מזון של בשר, והם עולים לכדי סך תביעה של 1,327 ₪ בגין רכישות שביצע משך 7 שנים האחרונות עובר למועד הגשת הבקשה שבכותרת.

2ד. התביעה הייצוגית:

168. הנתבעות 1 ו-2 מכרו ו/או הציעו למכירה ו/או החזיקו למטרות מסחר מוצרי מזון וזאת מבלי שסימנו את משקל המוצר בערכי נטו.
169. הנתבעת 3, יצרה ו/או החזיק למטרות מסחר ו/או שווקה ו/או סיפקה ו/או הציעה למכור ו/או מכרה מוצרי מזון וזאת מבלי שסימנה את משקל המוצר בערכי נטו.
170. בהתאם למפורט לעיל, התובע שילם סך של 11.04 ₪ עבור האריות מוצר ביחס לרכישות בסך של 186.7 ₪, היינו שילם שיעור של 6% עבור אריות המזון מתוך סך התקבולים אצל הנתבעות.
171. הנתבעת 3 "היא יצרנית מעדני בשר, נקניקים ונקניקיות הלא כשרים הגדולה בישראל", על-פי המפורט "בדוח תקופתי ושנתי לשנת 2016" של חברת טיב טעם אשר פורסם במערכת מאיה, הנתבעת 3 הנה חלק ממכלול האחזקות שלה.
172. הנתבעת 2, "טיב טעם", הנה חלק מקונצרן המזון "טיב טעם הולדינגס 1", חברה ציבורית, שדורגה על-ידי BDI כרשת המזון ה-5 בגודלה בישראל.
- ** פרסום מאתר הבית של הנתבעת 3 במרשתת, מצורף ומסומן בספרה 12.**
- ** דוח תקופתי ושנתי לשנת 2016 של חברת טיב טעם, מצורף ומסומן בספרה 13.**
- ** דירוג רשתות המזון בישראל של חברת BDI, מצורף ומסומן בספרה 14.**
173. בהתאם למפורט בסעיף 8.5 לדוח השנתי לשנת 2016, הכנסותיה של "טיב טעם הולדינגס" בגין "בשר טרי וקפוא" מסתכמות בסך של 110,035,000 ₪.
174. בהתאם למפורט לעיל, שיעור הנזקים הישירים שיש לייחס לנתבעות 2 ו-3, זאת על-פי חלקן היחסי מתוך ההכנסות שדווחו, נומינאלית ומבלי להביא בחשבון תמורות עקיפות ונזקים שאינם ממוניים, בסך של 6,602,100 ₪ בשנה $[=110,035,000 \cdot 0.06]$.
175. בהסתמך על העוגנים המפורטים לעיל, הוערך הנזק הכולל שיש לייחס לנתבעות 2 ו-3, לפי שיעורן היחסי, בסך 46,214,700 ש"ח ביחס ל-7 שנים.
176. משום שמידע אודות היקפי המסחר של הנתבעת 1 איננו זמין ו/או איננו תחת ידו של התובע, נערך אומדן ראשוני וזהיר לפיו הנתבעת 1 מוכרת כ-10,000 מוצרים בשנה דוגמת המוצרים נשוא בקשה זו, ומשכך הוערך הנזק בסך של 150,000 ₪ ביחס ל-7 שנים.

177. למותר לציין כי רק לאחר שהנתבעות ימסרו נתוני אמת, דוחות מבוקרים, ומסמכים רלוונטיים, ניתן יהיה להעריך בצורה מדויקת יותר את היקפה של התופעה ושיעור המוחלט של הנזקים, זאת נאמר כאשר סביר להניח כי נתוני האמת יצביעו על שיעור נזקים גדול מזה שתואר לעיל.
178. נוסף על הסכומים המפורטים לעיל יש לקבוע תוספת של ריבית והצמדה כשיעורם בחוק, כן, השבה של רכיב ההתעשרות שלא כדין ופיצויים בגין הפגיעה באוטונומיה של הצרכן, כל אלו ניתן יהיה לחשב רק לאחר שיושלמו ההליכים המקדמיים בתיק שבכותרת.

1. הגדרת הקבוצה;

179. ככל שישמעו טענות מצדן של הנתבעות בדבר הפרה נקודתית ו/או כי ההפרות המתוארות לעיל רלוונטיות אך ורק לסוג ספציפי של מארזים, דינן של אלו לדחייה, שכן, מדובר בטענה מסוג "הודאה והדחה" ובעטיין מתהפך נטל ההוכחה;
180. בשונה מהליך אזרחי "רגיל" בתובענה ייצוגית ניתן להרחיב את חזית התביעה של קבוצת התובעים גם ביחס למוצרים דומים ו/או קשורים לזה שבעטיו קמה העילה הפרטנית ככל שמוצרים כאמור בעלי אופי ו/או מאפיינים דומים, שכן, לשם הגדרתה של הקבוצה די בכך שהתובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה [ע"א 6887/03 חיים רוזניק נ' ניר שיתופי אגודה ארצית שיתופית להתיישבות (ניתן ביום 20.07.2010 ופורסם בנבו)].
181. השאלות המהותיות של עובדה ו/או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, נוגעות לכל המוצרים שיוצרו ו/או שווקו ו/או הוצעו למכירה ו/או הוחזקו למטרות מסחר ו/או נמכרו באמצעות הנתבעות 1, 2 ו-3, יחד או לחוד.
182. ביחס לכל אותם מוצרים בעלי מאפיינים דומים אשר רלוונטיים לעניינם של קבוצת התובעים הפוטנציאליים, מתהפך נטל ההוכחה, והנטל להוכיח עובר לכתפי הנתבעות [ראה ע"א (עליון) 7187/12 עו"ד ליאור צמח נ' אל על נתיבי אויר לישראל (ניתן ביום 17.08.2014 ופורסם בנבו)].
183. הוראות סעיף 1 לתוספת השנייה לחוק, כלשונן, כלהלן;
 "סעיף 3(א) – תביעה שניתן להגיש בה בקשה לאישור תובענה ייצוגית –
 1. תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לענין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו."
184. הדיבור "בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו" נועד להכשיר תביעה ייצוגית הנוגעת להטעיה צרכנית גם כנגד נתבעות מסוגן של הנתבעות, זאת ללא קשר לתפקיד שמלאו בשרשרת הייצור ו/או האספקה - כיצרניות ו/או כספקיות ו/או כמוכרות קמעוניות ו/או כמוחזיקות למטרות מסחר וכיוצא בכל אלו.
185. מן הפרט אל הכלל, בדבר היקפה של הקבוצה בבוטת מיהותו של "עוסק", ראה החלטה שניתנה בחליך ת"צ (תל אביב) 26737-09-15 YAHOO INC נ' איתי לנואל (ניתן ביום 19.01.2017 ופורסם בדטה חוק ומשפט), שם נפסק כלהלן;
 "6. סעיף 1 לתוספת השנייה לחוק אינו מגביל את עילת התובענה הייצוגית ל"צרכן" בלבד, כהגדרתו בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן, אלא חל על כל תביעה שבין "עוסק", כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, לבין "לקוח".

המונח "לקוח" אינו מוגדר בחוק הגנת הצרכן וגם לא בחוק תובענות ייצוגיות. על כן יש לפרש לקוח כמי שרכש נכס או קיבל שירות מ"עוסק" במהלך עיסוקו.
 "עוסק" מוגדר בסעיף 1 לחוק כ"מי שמוכר נכס או נתן שירות דרך עיסוק, כולל יצרן" (הדגשה שלי צ.צ.).

אין כל אזכור בחוק לכך כי מתן/קבלת שירות צריך שיהיה כרוך בתמורה, מכאן כי אין כל חובה לתשלום תמורה בכדי שיתקיימו יחסי עוסק – לקוח.
 לעניין זה, אין לקבל את ההיקש לחוק הגנת הצרכן, כפי שמנסה Yahoo ללמד, שכן חוק תובענות ייצוגיות אינו מגביל את עלות התובענה הייצוגית לעילות חוק הגנת הצרכן, אלא רחב ממנו, (ראו דברי ההסבר להצעת חוק תובענות ייצוגיות המציין בהקשר לסעיף 1 לתוספת השנייה ואת האפשרות של שירות בתמורה ושלא בתמורה).
 7. כן אין לקבל את הטענה, כי בין לקוח לעוסק צריכים להתקיים יחסים חוזיים ישירים או טרום חוזיים. אין בלשון החוק דבר המלמד על חובה שכזו.

186. בדומה לתובע, מאות אלפי בית אב בישראל רוכשים מוצרים דומים לאלו נשוא ההליך שבכותרת.

187. לאור האמור לעיל מתבקש בית משפט נכבד זה לקבוע קבוצה ראשונה, כלהלן;

"כל הצרכנים אשר רכשו מן הנתבעות 1 ו/או 2, "בשר בקר שנארז מראש" או "בשר אחר שנארז מראש", שנארזו באריזות שלא סומן על-פניהן משקל התכולה בערכי נטו, במהלך שבע השנים עובר להגשת בקשת האישור,

188. לאור האמור לעיל מתבקש בית משפט נכבד זה לקבוע קבוצה שנייה, כלהלן;

"כל הצרכנים אשר רכשו "בשר בעלי כנף שנארז מראש" ו/או "בשר בקר שנארז מראש" ו/או "בשר אחר שנארז מראש", שיוצר ו/או שייבא, ו/או שווק ו/או סופק ו/או נמכר ו/או הוחזק למטרות מסחר ו/או הוצע למכירה על-ידי הנתבעת 3, באריזות שלא סומן על-פניהן משקל התכולה בערכי נטו, במהלך שבע השנים עובר להגשת בקשת האישור"

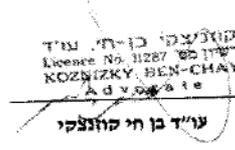
1. סוף דבר והסעדים המבוקשים:

189. לאור האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על חיובן של הנתבעות בסך התביעה המפורט לעיל, זאת תוך חיובן בהוצאות משפט ושכר טרחת עורכי הדין בשיעורים ריאליים ומשמעותיים.

 אמיר בירמן, עו"ד

 עידן סלע, עו"ד

ב"כ התובע

 עו"ד בן חי קוזניצקי

AmirBirmanADV

Amir Birman ADV